

НАШЕ
ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 30 (418)

Субота, 26 липня 1975 р.

Ціна 2 коп.

СЛАВА РАДЯНСЬКОГО ФЛОТУ

**В. Гришанов,
адмірал, член Військової Ради, начальник
політуправління ВМФ**

Завтра Батьківщина з материнською гордістю за своїх вірних синів вшановуватиме військових моряків, вона щедро віддасть належне їх незмінній відданості народу, мужності і стійкості, їх готовності виконати роль незламного океанського щита соціалізму.

Напередодні славного свята радянські люди мимоволі згадують історію Військово-Морського Флоту, повертаються до тих часів, які навіки прославили образ військового моряка — революціонера, безстрашного захисника Батьківщини.

У період Великого Жовтня червоні матроси були ударною силою революції. Вони гідно виконували вказівки В. І. Леніна, партії більшовиків, рішуче відбивали контрреволюційні вилазки ворога, за сигналом легендарного креслера «Аврора» штурмували Зимовий.

Грізною зброєю флоту стали революційні традиції радянських моряків у Великій Вітчизняній війні. Безсмертною славою відкрили себе балтійці. Плеч-о-пліч з воїнами сухопутних військ вони захищали колись пролетарської революції — Ленінград, Лієпаю і Таллін, Моонзунд і Ханко. Це авіатори Червонопрапорного Балтійського флоту в серпні 1941 року завдали перших бомбових ударів по фашистському Берліну. Рішуче діяв флот Балтики в боях за звільнення Естонії, Латвії і Литви, під час розгрому гітлерівців на території Польщі та фашистської Німеччини.

Доблесно билися з ворогом моряки-чорноморці в ході восьми-місячної оборони Севастополя і Одеси, у боях за Туапсе, Новоросійськ і Керч. Вони брали участь у звільненні від фашистів багатьох румунських і болгарських прибережних міст.

Високу мужність і стійкість проявили північноморці. В суворих полярних умовах вони на смерть стояли на скелястих рубежах, завдавали сміливих ударів по ворогу, забезпечували арктичні комунікації, брали участь у звільненні північної Норвегії від фашистської окупації.

Свій внесок у справу перемоги зробили і тихоокеанці, які готували резерви для діючих флотів і фронтів. Моряки цього флоту вагомий вклад зробили також і в розгром японських імперіалістів, в звільнення Кореї і Північно-Східного Китаю.

Відзначились у боях і заслужили всенародне визнання також моряки річкових флотилій. Вони допомагали сухопутним військам в дні оборони і наступу на Волзі, Дніпрі, Дунаї. Ось чому, відзначаючи 30-річчя Великої Перемоги, ми віддали гідну великої поваги морякам-героям Великої Вітчизняної війни.

Навіки залишилися в пам'яті народний хоробра відвага і самовіддана доблесть морських бригад і батальйонів. Близько півмільйона військових моряків послав флот у сухопутні війська. Солдати в тельняшках били ворога під Києвом і Старою Русою, на смерть стояли біля стін Москви і Сталінграда, відстоювали кавказькі перевали, Карельський перешийок і Радянське Заполяр'я.

На бойовому рахунку Військово-Морського Флоту близько двох з половиною тисяч потоплених бойових кораблів і транспортів противника. Було проведено понад 110 оперативних і тактичних десантів, через водні рубежі перекинуто понад 10 мільйонів чоловік і велику кількість бойової техніки, здійснено близько чотирьохсот тисяч вильотів морської авіації. Силою, що зцілювала флотські ряди у тяжкі воєнні роки, були комуністи. На них рівнялися моряки, наслідуючи їх приклад.

За роки війни сотні тисяч моряків були нагороджені бойовими орденами і медалями, понад 500 удостоєно звання Героя Радянського Союзу, сім з них удостоєні цього звання двічі. Бойовими орденами було нагороджено двісті тридцять вісім кораблів і частин, що найбільш відзначились в боях, а 78 кораблям, частинам і з'єднанням флоту присвоєно гвардійське звання.

Що являє собою наш флот сьогодні?

За післявоєнні роки працею народу завдяки увазі і турботі Комуністичної партії створено якісно нові військово-морські сили.

Наш новий флот створювався на базі швидкостручой радянської індустрії, видатних досягнень вітчизняної науки і техніки, що призвело до корінних перетворень у всіх галузях військової справи. В створення сучасного океанського ракетно-ядерного флоту вкладено велику працю радянського робітничого класу, інженерів і техніків, робітників і службовців суднобудівних та інших підприємств.

У нашому флоті втілено сьогодні найбільш блискучі досягнення радянської воєно-технічної думки. Над створенням нових проектів кораблів і нових систем зброї для них працювали і працюють колективи чудових учених і конструкторів. Разом з особистим складом флоту ці люди заслужено зустрічають День Військово-Морського Флоту як своє свято. А військові моряки, весь радянський народ висловлюють свою глибоку вдячність тим, хто створював флот сьогоднішнього дня і продовжує працювати над підвищенням його могутності.

Сучасні підводні човни і надводні кораблі володіють великою автономністю плавання, високою бойовою стійкістю, вони несуть на борту грізну зброю, складні технічні системи найрізноманітнішого призначення. Величезну ударну могутність мають в своєму розпорядженні атомні підводні човни. Разом з морською реактивною ракетною авіацією вони становлять основу сучасного флоту.

Різноманітною бойовою технікою озброєні нині берегові ракетно-артилерійські частини, морська піхота.

Радянський Військово-Морський Флот в наш час став флотом далекої, практично необмеженої дії. Він надійно забезпечує наші державні інтереси в будь-якому районі земної кулі, на всіх широтах Світового океану. У ході далеких походів і навчань наш флот неодноразово і переконливо демонстрував свої величезні можливості.

Зрозуміло, що новий флот має відповідний його технічному рівню особистий склад. На наших кораблях і в частинах служать чудові люди, що повністю розкрили закладені в сучасній складній бойовій техніці можливості, політично зрілі, ідейно переконані. Більше половини офіцерів флоту одержали інженерну освіту. Всі офіцери атомних підводних човнів та інших кораблів мають вищу освіту. Велика частина командирів з'єднань і частин, офіцерів штабів, більшість командирів кораблів та їх заступників по політичній частині закінчили військові академії. Близько 90 процентів флотських офіцерів — комуністи і комсомольці.

Ряди матросів і старшин щороку поповнюються добре підготовленою молоддю. До нас приходять юнаки, 90 процентів з яких мають середню і середньотехнічну освіту.

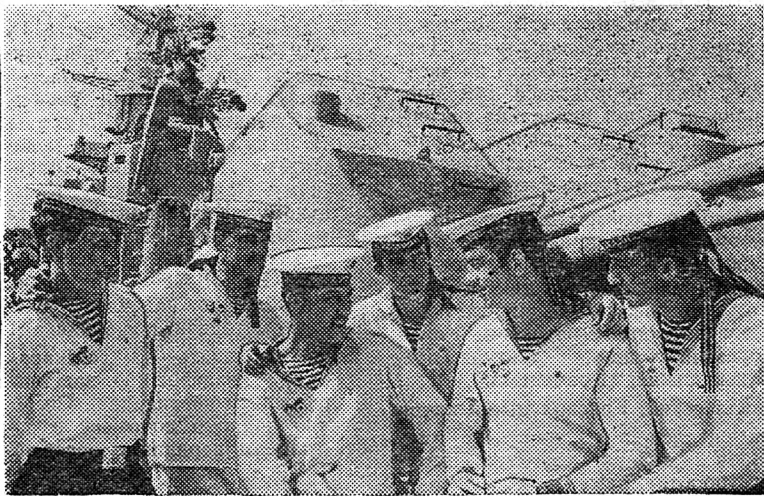
Військово-Морський флот сьогодні являє собою наочний приклад нерозривної єдності і згуртованості різних поколінь радянського народу. Військові моряки нинішнього покоління виховуються в душі глибокої поваги до революційного і бойового минулого партії, народу, армії і флоту, дбайливо зберігають усе, що ми успадкували від грізної воєнної пори у вигляді безцінного бойового досвіду і героїчних бойових і трудових традицій, відзначаються глибокою вірою в незламність ідей, за які билися старші покоління, схилиються перед величчю їх подвигу і готові до будь-яких випробувань.

Зі свого боку ветерани флоту, учасники Великої Вітчизняної війни, представники старших поколінь, досвідчені майстри військової справи вимогливо, побатьківськи суворо, але дбайливо ставляться до своєї зміни, до флотської молоді, допомагають їй швидше стати в стрій, виховують її на видатних прикладах беззавітного виконання старшими товаришами свого патріотичного і військового обов'язку перед матір'ю-Батьківщиною.

На багатьох наших кораблях середній вік офіцерів, включаючи командування, сягає не більше 26-27 років. Ці люди здійснюють тривалі автономні плавання, їм доручено виконання відповідальних завдань загальнодержавного значення. І вони справляються з ними завданнями успішно.

Особовий склад флоту добре розуміє, що, незважаючи на позитивні зрушення на світовій арені, досягнуті завдяки невтомній і плідній діяльності ЦК КПРС і Радянського уряду, Політбюро ЦК, особисто Генерального секретаря товариша Леоніда Ілліча Брежнєва, сили війни, реакції й агресії не залишають спроб підірвати позитивні процеси, що відбуваються в сучасному світі. КПРС, радянська держава вимагають від нас пильно слідкувати за підступами ворогів миру. Військові моряки добре розуміють своє завдання і разом з воїнами Збройних Сил нашої країни готові завжди надійно захищати те, що створено радянським народом. Готуючись до ХХV з'їзду партії, вони зроблять все, щоб виконати заповіді В. І. Леніна і накреслення партії.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО ФЛОТУ СРСР

Новими успіхами в бойовій і політичній підготовці зустрічають своє свято моряки Червонопрапорного Чорноморського Флоту.

На знімку: (зліва направо) відмінники бойової і політичної підготовки гвардійського великого протичовнового корабля «Червоний Крим» — старшина ІІ статті Геннадій Хасанов, гвардії старший матрос Вячеслав Овчар, старшина ІІ статті Володимир Пастушенко, старший матрос Владислав Мельников, старшина ІІ статті Володимир Веркеєнко і старший матрос Ширинбек Ширинбеков.

ЕКІПАЖ КОРАБЛЯ
„СОЮЗ—19“ НА ЗЕМЛІ
ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

21 липня 1975 року після завершення спільної програми «Союз — Аполлон» корабель «Союз-19» з екіпажем у складі командира корабля Героя Радянського Союзу, льотчика-космонавта СРСР полковника Олексія Архиповича Леонова і бортінженера, Героя Радянського Союзу, льотчика-космонавта СРСР, кандидата технічних наук Валерія Миколайовича Кубасова повернувся на радянську землю.

Політ американського корабля «Аполлон» триватиме до 25 липня ц. р. за автономною програмою.

Спускний апарат корабля «Союз-19» здійснив м'яку посадку о 13 годині 51 хвилині за московським часом у розрахунковому районі території Радянського Союзу за 54 кілометри на північний схід від міста Аркалик. Спуск корабля «Союз-19» на парашуті і його приземлення передавалися по кольоровому телебаченню.

Самопочуття космонавтів О. А. Леонова і В. М. Кубасова добре.

Програму польоту пілотованого космічного корабля «Союз-19» за спільним радянсько-американським проектом «Союз — Аполлон» повністю виконано. У ході шестидобового орбітального польоту корабля «Союз-19» було вперше експериментально перевірено сумісні засоби зближення і стикування; проведено стикування радянського і американського космічних кораблів, взаємні переходи космонавтів з корабля в корабель, спільні науково-дослідні експерименти — «Штучне сонячне затемнення», «Ультрафіолетове поглинання», «Зонотворюючі грибки», «Мікробний обмін», «Універсальна піч». Ці дослідження мають важливе наукове і практичне значення.

Під час автономного польоту екіпаж корабля «Союз-19» проводив біологічні і геофізичні дослідження і спостереження, фотографував окремі ділянки земної поверхні в інтересах народного господарства.

Протягом польоту радянські і американські космонавти виявили чудову взаємодію і взаєморозуміння, завдання виконувались погджено і чітко, у справді дружній атмосфері.

Керування спільним польотом космічних кораблів «Союз-19» і «Аполлон» здійснювалося з допомогою станцій стеження радянським і американським центрами керування, між якими було встановлено прямий телевізійний, телефонний і телеграфний зв'язок.

Протягом усього експерименту добре взаємодіяли спеціалісти обох центрів керування польотом.

Успішне завершення спільного експериментального польоту космічних кораблів «Союз-19» і «Аполлон» підтвердило правильність технічних вирішень, прийнятих при розробці сумісних систем стикування, які забезпечують спільний політ двох різних за конструкцією кораблів, створених в СРСР і США. Науково-технічні підсумки експерименту — значний вклад у скарбницю світової космонавтики, в науку і культуру. Досвід, нагромаджений радянською і американською сторонами під час підготовки і проведення спільного експерименту, стане доброю основою для розвитку в дальшому міжнародних космічних пілотованих польотів, спільних наукових досліджень космічного простору.

Спільний політ космічних кораблів «Союз-19» і «Аполлон» є важливим кроком у розвитку міжнародного співробітництва в космосі. В цьому польоті народи світу бачать факт реального пом'якшення міжнародної напруженості, в розрядку якої величезний вклад вносить Радянський Союз. «...З космосу наша планета, — сказав Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв, — виглядає ще прекраснішою, хоч і невеликою. Вона досить велика, щоб ми могли жити на ній у мирі, але надто мала, щоб наражати її на небезпеку ядерної війни». Міцніюче взаєморозуміння і добра воля між народами є гарантією міцного миру на землі.

УДАРНИ РЕЙСИ АВТОМОБІЛІСТІВ

Автомобілісти «Укрсільгосптехніки» щодоби перевозять понад 170 тисяч тонн зерна, десять тисяч тонн силосної маси. На 15 липня водії транспортних підприємств райоб'єднань та відділень «Сільгосптехніка» перевезли 3,5 мільйона тонн зерна і понад 450 тисяч тонн зелених кормів.

Найкращих результатів серед водіїв у республіці добився шофер Межівського райоб'єднання Дніпропетровської області В. О. Ри-

бальченко. Він доставив на хлібоприймальне підприємство 2100 тонн зерна. Причому тільки за минулий тиждень Володимир Олексійович перевіз з радгоспу імені Петровського понад 400 тонн зерна при плановому завданні 310 тонн.

Високий виробіток і у водія Сакського райоб'єднання «Сільгосптехніка» Кримської області Петра Івановича Випирайла.

П. ШУЛЬГА.

ВІДЧУТНІ ЗРУШЕННЯ

Після IX з'їзду УТОГ більшість низових відділів і культзакладів Товариства Ворошиловградської області помітно поліпшили організаційну, культмасову і політично-виховну роботу серед глухих. Так, у відділах систематично і на високому рівні проводяться засідання правління, збори первинних організацій, зльоти передовиків виробництва та сільського господарства, а також культурно-масові заходи.

Широко розгорнуто соціалістичне змагання за кращу постановку роботи між міським, районним і міжрайонними відділами та культустанавами. На початку 1975 року Ворошиловградський, Комунарський будинки культури, Ровеньківський, Кременський, Старибильський, Краснолуцький клуби включилися в соціалістичне змагання за звання «Колектив відмінної роботи».

Слід сказати, що Ворошиловградське і Комунарське УВП після IX з'їзду щороку виконували виробничі плани, зобов'язання. На Ворошиловградському УВП освоєно випуск нової продукції — електромагнітів.

З метою надання практичної допомоги підприємствам, відділам і культзакладам, президія обласного відділу на своїх засіданнях не раз обговорювала виробничі питання, роботу первинних організацій УТОГ. Обласний відділ практикував у своїй роботі виїзні засі-

дання, на яких розглядалося виконання постанов Центрального правління УТОГ та власних рішень.

За період, що минув після IX з'їзду УТОГ, об'їздив спрямовував низові організації Товариства на виконання прийнятих рішень, надавав практичну допомогу в їх роботі. Таку допомогу було надано, зокрема, Кадіївському, Лисичанському, Попаснянському, Краснолуцькому, Краснодонському та іншим відділам і клубам. Крім цього, для проведення тематичних вечорів, КВК, «Вогників» та інших заходів об'їздив надсилав культзакладам методичні посібники.

Шляхом занять на семінарах підвищили кваліфікацію завідувачів клубами та перекладачів. Систематично надаємо допомогу в роботі головам первинних організацій УТОГ.

Поряд з цим в роботі обласної організації Товариства ще мають місце суттєві недоліки. Так, бюро первинних організацій УТОГ Ворошиловградського та Комунарського УВП ще не налагодили тісного зв'язку з первинними організаціями глухих села, не організували шефство над ними. Недостатню увагу приділяють голови міжрайонних відділів Товариства організаційному зміцненню мережі системи УТОГ.

Готуючись до X з'їзду Українського товариства глухих, обласна організація прагне поліпшити ідейно-виховну та культурно-масову роботу серед членів УТОГ. Обласна організація Товариства спрямовує свою роботу на усунення наявних недоліків, на мобілізацію членів УТОГ достроково виконати виробничі плани вирішального року дев'ятої п'ятирічки, а культзаклади та міжрайвідділи змагаються за присвоєння звання «Колектив відмінної роботи».

Т. ПИЛЯКІНА,
голова облвідділу УТОГ.

Ударно розпочала трудову вахту на честь XXV з'їзду КПРС робітниця Львівського УВП-2 Г. О. Донецька. Достроково закінчивши особисту п'ятирічку, Ганна Олексіївна нині працює в рахунок 1976 року. За високі трудові показники ударницю комуністичної праці нагороджено знаком «Переможець соціалістичного змагання 1974 року».

На знімку: Г. О. Донецька.
Фото Є. КУКЛІНА.

«САЛЮТ-4»: ПЕРЕД ФІНІШЕМ ДРУГОЇ ЕКСПЕДИЦІЇ

ЦЕНТР КЕРУВАННЯ ПОЛЮТОМ, 22. (ТАРС). На третю годину московського часу орбітальна наукова станція «Салют-4» зробила 3279 обертів навколо Землі, з них 900 — з екіпажем другої експедиції на борту. Протягом 59 днів космонавти Петро Климук і Віталій Севаст'янов виконують широкую програму науково-технічних досліджень і експериментів.

Космічна система «Салют-4» — «Союз-18» продовжує політ по орбіті з параметрами:

— максимальне віддалення від поверхні Землі (в апогеї) — 362 кілометри;

— мінімальне віддалення від поверхні Землі (в перигеї) — 335 кілометрів;

— період обертання — 9,13 хвилини;

— нахилення орбіти — 51,6 градуса.

За доповідями з борту і аналізом даних медичних дослід-

жень, самопочуття і стан здоров'я П. Климук і В. Севаст'янова добрі. Протягом усього періоду їх перебування в умовах космічного польоту обидва члени екіпажу довгочасної орбітальної наукової станції «Салют-4» зберігають високу працездатність.

Минулий робочий день Петра Климук і Віталія Севаст'янова закінчився сьогодні о 4 годині ранку. Згідно з програмою, цей день був в основному присвячений медичним експериментам. За допомогою багатофункціональної вимірювальної апаратури «Поліном», космонавти провели заключний цикл досліджень серцево-судинної системи. З метою прогнозування стану космонавтів на післяпольотний період було виконано функціональні дослідження з дозованим фізичним навантаженням на велоергометрі і застосуванням вакуумних костюмів. У обох членів екіпажу бу-

ло також узято і законсервовані проби крові з метою наступного лабораторного біохімічного аналізу на Землі.

За програмою технічних експериментів екіпаж проводив опрацювання і випробування нової навігаційної системи «Дельта». Ця система, до складу якої входять радіовисотомір, астроприлад, бортова обчислювальна машина, дає змогу автономно, без участі наземних засобів визначити параметри орбіти і робити інші балістичні розрахунки.

Черговий робочий день на борту станції почався сьогодні об 11 годині 30 хвилини. До програми дня входить продовження заключних операцій по підготовці систем і апаратури станції до дальшого польоту в автоматичному режимі, а також проведення експериментів по вимірюванню характеристик випромінювання рентгенівських джерел.

ВЕЧІР СЛАВИ

1975 рік — Міжнародний рік жінки. Майже всі культзаклади Кіровоградського облвідділу УТОГ проводять вечори Слави, на яких вшановують передовиків виробництва, кращих активісток нашого Товариства.

Недавно у обласному Будинку культури, дещо відійшовши від традиції, організували вечір Слави на честь вірної дочки Батьківщини, яка загинула в роки Великої Вітчизняної війни. Теплі слова, гарячу любов і подяку всіх присутніх приймала мати героїні — Цуканова Надія Семенівна.

Героїню війни і вечора добре знають глухі майже всієї нашої країни — про неї писали журнал «В єдином строю» і газета «Наше життя» — це кавалер ордена Червоного Прапора Тамара Пилипівна Аксьонкіна.

На красиво оформленому стенді — фотографії, що показують Тамару Пилипівну в колі сім'ї, серед членів УТОГ, її перші знімки у військовій формі в званні старшого воєнфельдшера. Тут же бачимо примірники газет «Кіровоградська

правда», де розповідається про подвиг Тамари, та — «За Батьківщину», де надруковано список нагороджених і серед них Тамара Пилипівна Аксьонкіна. Листи від сина та рідних, які розшукували місце її загибелі, і, нарешті, листи командира частини та її однополчан, тричі орденоносця капітана Л. Лісуна.

Урочисто відкрито вечір спогадів. Про Тамару розповідають її рідні, ведучі зачитують листи однополчан. Ось що пише командир частини синів Тамари:

«Двадцять кілометрів ми йшли з важкими боями. І коли залишався останній кордон ворожого оточення в нас уже не було боєприпасів. Ми були не безсодатні, але ми були непереможні і моральний дух наш зламаний не був.

Ми всі і ваша мати пішли тараном на ворога. Нас розстрілювали з кулеметів, вели обстріл з мінометів та артилерії, нас бомбардувала авіація і чавили танки, але ми не зупинилися і 30 травня з'єдналися зі своїми частинами. Тільки 127 воїнам нашого полку уда-

лося вирватися з оточення. Багато залишилось на полі бою і серед них ваша мати.

Тиша в залі. З великою увагою слухають члени Товариства сторінки біографії та бойового життя своєї землячки Тамари Пилипівни Аксьонкіної. Під шаленим артилерійським вогнем, виттям авіабомб, під сивом кулі вносила вона з поля бою поранених. Кожної хвилини і навіть секунди дивилася у вічі смерті славна кіровоградка.

Зі спогадами про бойового побратима виступив однополчанин і земляк Тамари Пилипівни — К. З. Нестеренко.

Гаряче дякували присутні Тамариній матері — Надії Семенівні Цукановій за те, що виховала свою дочку сміливою, патріоткою, до кінця вірною Батьківщині.

Замріяно усміхнене обличчя дівчини дивиться на нас з пошкодженої ворожим осколком фотографії і наче промовляє: «Дякую вам, люди, за пам'ять, за те, що не забули мільйонів полеглих на війні. Дякую за те, що зіграєте серце моєї матері, мого сина».

В. ЖАДОВ,
голова Кіровоградського облвідділу УТОГ.

ПОСТІЙНЕ ПІДВИЩЕННЯ ДОБРОБУТУ НАРОДУ — ЗАКОНОМІРНІСТЬ РОЗВИНУТОГО СОЦІАЛІЗМУ

«Все в ім'я людини, для блага людини» — це основний програмний принцип діяльності КПРС і Радянської держави. Керуючись ним, партія на всіх етапах соціалістичного будівництва здійснювала політику, спрямовану на піднесення добробуту радянських людей. Завдяки цій політиці в країні здійснено великі соціально-економічні заходи в галузі підвищення життєвого рівня. Соціалізм дав радянському народові те, чого не можуть мати трудящі найбагатших капіталістичних країн. У розвинутому соціалістичному суспільстві з його високим рівнем розвитку продуктивних сил, повною зайнятістю, послідовним здійсненням розподілу за працею, вільною від будь-яких залишків експлуататорських класів соціальною структурою з'являються нові умови і форми неухильного зростання матеріального і культурного рівня життя його членів.

І зростає економічний потенціал, і значно ширші можливості нашої економіки, і, нарешті, потреби господарського розвитку, створюють об'єктивні умови як для піднесення матеріального добробуту, так і для всебічного розвитку кожного члена суспільства. Ця закономірність глибоко об-

грунтована в рішеннях XXIV з'їзду КПРС, інших партійних документах. В них всебічно розкрито взаємодію виробництва і споживання в сучасних умовах, показано об'єктивну необхідність дальшого істотного піднесення добробуту трудящих.

«Головне завдання п'ятирічки, — підкреслюється в Директивах XXIV з'їзду КПРС, — полягає в тому, щоб забезпечити значне піднесення матеріального і культурного рівня життя народу на основі високих темпів розвитку соціалістичного виробництва, підвищення його ефективності, науково-технічного прогресу і прискорення зростання продуктивності праці».

Партія виходить з того, що підвищення добробуту народу стає дедалі нагальнішою потребою самого господарського розвитку, однією з важливих економічних передумов швидкого зростання суспільного виробництва. А за соціалізму найвища мета суспільного виробництва — найповніше задоволення матеріальних і культурних потреб людей. В. І. Ленін наголошував, що соціалістичне виробництво розвивається в інтересах забезпечення «повного добробуту і вільного всебічного розвитку всіх членів суспільства» (Повне збір. тв., т. 6, стор. 218). Особливої актуальності це положення набуває в умовах розвину-

того соціалізму, коли для втілення в життя розробленої партією програми дальшого піднесення життєвого рівня народу створені кращі можливості.

Зростає економічний потенціал зумовлює значне збільшення можливостей радянської економіки як у дальшому розширенні виробництва, так і в піднесенні добробуту.

Так, за чотири роки дев'ятої п'ятирічки лише на нові заходи по піднесенню життєвого рівня народу держава витратила в півтора раза більше коштів, ніж за попередню п'ятирічку. За цей час 47 мільйонам робітників і службовців підвищена заробітна плата. За рахунок підвищення пенсій і стипендій, допомоги та інших виплат зросли доходи в 30 мільйонів чоловік.

Особливістю піднесення добробуту трудящих в умовах розвинутого соціалізму є комплексний підхід до розв'язання цього завдання. По-перше, зростання життєвого рівня охоплює всі верстви населення — робітників, колгоспників, службовців, інтелігенцію, пенсіонерів. По суті, немає такої сім'ї, яка тією чи іншою мірою не відчувала б реального збільшення своїх доходів. По-друге, комплексність проявляється у поєднанні різних шляхів і форм зростання доходів населення, задоволення його матеріальних і

духовних потреб. Це і збільшення оплати за працею, і всебічне зростання виплат і пільг із суспільних фондів споживання, і зменшення податків із заробітної плати окремих категорій трудящих, і збільшення доходів від дострокового погашення внутрішнього державного боргу, і зниження роздрібних цін на окремі види товарів у міру нагромадження товарних ресурсів. По-третє, зростання добробуту трудящих супроводжується здійсненням таких заходів соціальної програми, як раціональніше використання трудових ресурсів, дальше поліпшення умов праці, широка заміна ручної праці машинною. По-четверте, значно більше уваги, ніж на попередніх етапах, приділяється проблемі використання вільного часу трудящих, створенню умов для всебічного розвитку здібностей кожного члена суспільства, що передбачає розширення сфери культурно-побутових послуг.

Підвищення матеріального добробуту трудящих у розвинутому соціалістичному суспільстві здійснюється в основному за рахунок зростання оплати за працею. Використання її як головного фактора зростання доходів трудящих зумовлюється такою обставиною. Через оплату за працею створюються стимули для розвитку здібностей трудящих, оскільки

для одержання матеріальних і духовних благ необхідно брати участь у суспільно корисній праці. Тому оплата за працею, будучи економічним важелем виробництва, є водночас і важливим засобом комуністичного виховання людей. Саме ці обставини і зумовлюють використання оплати за працею як головного фактора зростання добробуту людей у розвинутому соціалістичному суспільстві. У дев'ятій п'ятирічці три чверті приросту реальних доходів населення нашої країни забезпечується саме шляхом підвищення заробітної плати робітників і службовців та доходів колгоспників від громадського господарства.

Курс партії на зростання оплати за працею послідовно втілюється у життя. Заробітна плата робітників і службовців в останні роки неухильно зростає. Тільки на Україні середньомісячна зарплата збільшилася з 78,3 карбованця у 1960 році до 128,5 карбованця у 1974 році. Характерною особливістю є збільшення абсолютного приросту заробітної плати. За 1961-1965 роки середньомісячна заробітна плата робітників і службовців нашої республіки зросла майже на 16 карбованців, а за восьму п'ятирічку — на 21 карбованець.

Зростають і доходи колгоспників від громадського господарства. Лише протягом 1966-1970 років у нашій республіці вони зросли на 32 проценти. Директивами XXIV з'їзду партії передбачено підвищити у 9 п'ятирічці оплату праці колгоспників у громадському

В'ЯЗАЛЬНИЦЯ

Навряд чи знайдеться на Вінницькому УВП така тиха і скромна людина, як Галина Мерзюк. Вона непомітна серед подруг, дуже не любить виступати на зборах. І в той же час не має на підприємстві людини, яка б не знала Галини Мерзюк — кращої в'язальниці, ударниці комуністичної праці, «Майстра—золоті руки». Другий рік підряд її нагороджують знаком «Переможець соціалістичного змагання».

Доля у неї нелегка: коли почалася Велика Вітчизняна війна, Галі було два роки, і під час одного з бомбардувань Жмеринки біля дівчини розірвалася фашистська бомба. Чудом залишилася жива, але слух утратила назавжди. Тяжко контужена, вона довго хворіла. Через це лише в тринадцять років поступила в школу-інтернат для глухих дітей. Тільки два роки провчилася Галія в школі і її як переростка направили до Вінниці на виробниче навчання.

Тиха, мовчазна, вона виділялася серед подруг великою працелюбністю, наполегливістю. На в'язальній дільниці УВП, де її прийняли, вона уважно слухала свою «вчительку» Л. Дзюбенко, швидко засвоювала навички роботи, вивчала машини і скоро вже не відставала в праці від своєї наставниці.

А ввечері поспішала до школи робітничої молоді. І вчилася, як працювала: наполегливо і старанно, не допускаючи пропуску уроків. І хоч нелегко було, та все-таки закінчила дванадцять класів.

На УВП оновлювалася техніка, на в'язальній дільниці монтували нові машини. Однією з перших освоювала їх Галина Мерзюк. На той час вона вже була великим майстром своєї справи — щомісяця виконувала норми виробітку на 115—120 процентів, роботу її можна було не перевіряти, бо якість виконаної нею продукції завжди була відмінною.

Два роки тому назад Галина разом зі своїм чоловіком Миколою Мерзюком, теж в'язальником, почала працювати по-новому — замість однієї машини обслуговувала одразу кілька. Микола теж.

Чудове знання машин і досвід допомогли їм швидко освоїти роботу, а саме нововведення дозволило вивільнити декілька робітників, збільшило зняття полотна з кожної машини, а, отже, дозволило дільниці та підприємству достроково виконати свої соціалістичні зобов'язання.

В невеликій, скромно обставленій квартирі Мерзюків ввечері збирається вся сім'я: чоловік Микола, Галина та їх діти. Старший син Віктор вчиться в третьому класі, а молодшого у цьому році будуть проводити до школи — перший раз в перший клас. Діти глибоко шанують свою маму-трудівницю і пишуться її нагородами — численними грамотами та ленинською ювілейною медаллю. Мати для них — гідний приклад.

М. НИРОВ.

КОНСТРУКТОР—ВИРОБНИЦТВО

ВІДРАДНІ РЕЗУЛЬТАТИ

У цехах УВП і виробничих об'єднань нашого Товариства чимало діє механізмів та нестандартного устаткування, що розроблені колективом проектно-конструкторського бюро УТОГ і виготовлені на Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт».

Творча співдружність двох колективів триває. Тільки в першому півріччі завершального року дев'ятої п'ятирічки дослідно-виробниче об'єднання за кресленнями ПКБ виготовило і відправило на підприємства 14 одиниць нестандартного устаткування.

Для прикладу можна навести Ужгородське УВП-1. Для цього підприємства конструктори відділу нестандартного устаткування розробили напівавтомат для пакування табуретних ніжок. Раніше цю операцію ужгородські мебельовики виконували вручну на свердловальному верстаті, продуктивність праці була низькою. Нині, завдяки впровадженню напівавтомата, за зміну можна виготовити 800 деталей, або колишню річну програму за два місяці.

Успішно працюють на Полтавському УВП-2 випробувальні стенди, на яких перевіряють електромагніти типу ЕД. Проходять випробування три напівавтомати для різби в деталях реле РПУ-2 та штепсельного з'єднання ШСВ-20. Продуктивність кожного з них — 10 тисяч деталей за зміну, що допоможе вивільнити ряд робітників. Для гальванічного цеху Запорізького УВП уже складено три барабани ванни, а Чернівецьке — незабаром одержить конвейер, призначений для подачі полотна з в'язальної дільниці до цеху.

Цього року колектив відділу нестандартного устаткування ПКБ вже розробив 16 одиниць з нової техніки. Наприклад, тільки на замовлення Ворошиловградського УВП сконструйовано три напівавтомати для фрезерування ярма електромагніта, для різби в скобі, для різби в контактній пластині. З розрахунку на виробничу

програму в один мільйон штук — впровадження напівавтомата дасть економічний ефект на суму 41 тисяча карбованців.

До найважливіших цього року робіт відділу слід зарахувати і вдосконалення ребро-наливної машини, що дозволить деревобробним підприємствам Товариства значно поліпшити технологію виробничих процесів, підвищити якість продукції, а також скоротити витрати лаку. Великою мірою продовжить термін експлуатації різальних пил створена відділом установка, що напаяватиме на їхнє полотно твердосплавні різці. Такі пилки буде вперше застосовано на Черкаському учбово-виробничому підприємстві.

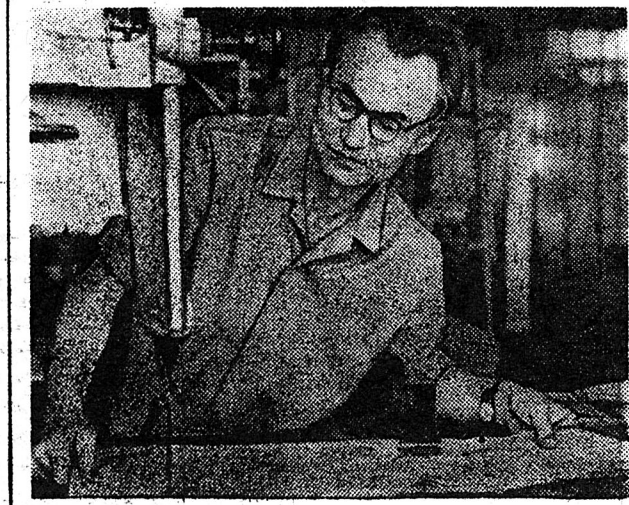
Сьогодні колектив відділу стоїть перед черговими завданнями, на порозі нової організації праці.

— Раніше ми розробляли лише одну документацію, надсилали її замовникові, а той уже сам брав про її освоєння в металі, — розповідає завідувач відділом нестандартного устаткування ПКБ Герман Мойсейович Бург. — Надалі наше бюро має намір перейти до комплексного виконання завдань. Тобто, крім попередньої роботи ми ще будемо здійснювати авторський нагляд за виготовленням експериментальних зразків. Відомо на УВП не завжди знаходяться потрібні для цього фахівці, та й новий порядок допоможе замовникам зощаджувати свій продуктивний час.

Вагомий внесок у розробку нестандартного устаткування для підприємств нашого Товариства з початку завершального року дев'ятої п'ятирічки зробили працівники відділу: завідувач секторами А. Я. Коляков та А. П. Лук'янов, конструктори С. В. Свенціцька, Й. Я. Городецький, Ю. В. Вовк та інші.

Перед відділом нестандартного устаткування нині стоїть відповідальне завдання — забезпечити дострокове виконання плану розробок нової техніки.

О. ПАЛІЙЧУК.

Відмінно трудиться на Харківському учбово-виробничому підприємстві № 2 різальник Г. М. Сергієнко. Успішно виконуючи і перевиконуючи особисті виробничі завдання, Григорій Микитович здобув заслужений авторитет серед колективу.

Вагомий трудовий дарунок готує нині ударник комуністичної праці XXV з'їзду КПРС. На його трудовому календарі — 1978 рік.

Не так давно Григорія Микитовича Сергієнка нагороджено знаком «Переможець дев'ятої п'ятирічки».

У вільний від праці час Г. М. Сергієнко підвищує свій загально-освітній рівень, бере участь у громадському житті колективу, цікавиться суспільно-політичним життям країни.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

КОРОТКО

Ударною працею готуються зустріти XXV з'їзд КПРС члени компактної групи Стрийського філіалу швейної фабрики «Зоря» — Я. Лозинська, Р. Павлів, Л. Лешко та інші. Змінні завдання передовики виробництва систематично виконують на 130—150 процентів.

План випуску одягу для школярів колектив компактної групи в першому півріччі виконав достроково. В другому півріччі члени УТОГ нарощують випуск продукції.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

В обідню перерву робітниця Запорізької швейної майстерні «Маслоши» тісним колом оточують перекладачку М. А. Рошину, щоб по-

слухати нову бесіду або політінформацію.

У руках Марії Антонівни номер газети «Правда», в якому розповідається про міжнародний форум жінок, що відбувся в Мехіко. Увага і зосередженість на обличчях робітниць. Марія Антонівна у доступній формі розповіла про роботу міжнародного форуму жінок.

Потім виступили швачки, які на фактах з свого колективу проілюстрували переваги радянського способу життя над капіталістичним.

Ветеран праці О. І. Владимірова розповіла про турботу партії та уряду про радянських жінок, поліпшення їх життя і добробуту, про піклування за підрастаюче покоління.

С. МОРДУШЕНКО.

З жовтня 1946 року трудиться на головному підприємстві Одеського виробничого об'єднання Юлія Іванівна Осельська. Свою роботу вона поєднує з активною громадською діяльністю.

Останні чотири роки працює Юлія Іванівна у відділі кадрів. Трудівники об'єднання обрали її головою первинної організації УТОГ.

У трудовій книзі Юлії Іванівни записано 27 подяк за сумлінне ставлення до виконання своїх обов'язків.

Г. ЮХИМЕНКО.

му господарстві колгоспів на 30—35 процентів, тобто темпи зростання оплати праці колгоспників перевищують темпи зростання заробітної плати робітників і службовців.

Характерним є те, що підвищення оплати праці нині супроводжується її вдосконаленням у напрямі посилення стимулюючої ролі. Ще у восьмій п'ятирічці було здійснено ряд заходів по вдосконаленню заробітної плати і оплати праці колгоспників: підвищився мінімум заробітної плати робітників і службовців до 60 карбованців на місяць; збільшилися тарифні ставки і посадові оклади середньо-оплачуваних робітників та службовців у деяких галузях; розширилися пільги для осіб, що працюють у районах Крайньої Півночі і місцевостях, що прирівнюються до них; було впроваджено гарантовану грошову оплату праці колгоспників. Подібна робота проводиться і в поточній п'ятирічці. Насамперед підвищено мінімум заробітної плати робітників і службовців до 70 карбованців на місяць, водночас збільшено тарифні ставки і посадові оклади середньооплачуваним категоріям працівників у виробничих галузях. По суті відбувається перехід на нові умови оплати праці.

Водночас із підвищенням мінімальної заробітної плати скасовано податки із заробітної плати до 70 карбованців на місяць і знижено ставки податків із зарплати до 90 карбованців на

місяць. Планом завершального року п'ятирічки передбачено завершити перехід на нові умови оплати праці трудівників галузей матеріального виробництва по всій території країни. Наприкінці 1975 року почнеться також підвищення мінімальної зарплати, ставок і окладів середньооплачуваних працівників у всіх галузях невикористаної сфери.

Оплата праці є головним, але не єдиним джерелом доходів трудівників соціалістичного суспільства. Дедалі зростаючу роль у підвищенні добробуту радянських людей відіграють суспільні фонди споживання. Це та частина життєвих благ, яку члени соціалістичного суспільства одержують безплатно, на пільгових умовах або у вигляді грошових виплат понад оплату за працю. Суспільні фонди споживання виконують важливі соціальні функції. Вони, по-перше, доповнюють і зміцнюють принцип розподілу за працею, а по-друге, забезпечують соціально-культурне обслуговування всіх членів суспільства, створюють умови для всебічного розвитку здібностей кожного трудівника. Широке і всезростаюче задоволення потреб трудящих через суспільні фонди споживання є однією з переваг соціалістичного способу життя.

Характерною особливістю розвинутого соціалізму є зростання ролі суспільних фондів споживання у піднесенні добробуту трудящих. Виплати і пільги з них зростають швидше, ніж оплата за працю. В результаті їх частка в

реальних доходах трудящих підвищується. В 1965 році вона становила 26 процентів, у 1970 році — 30, а на кінець п'ятирічки досягне майже третини.

У нинішній п'ятирічці, наприклад, впроваджено виплату грошової допомоги на дітей у сім'ях, де дохід на кожного члена сім'ї не перевищує 50 карбованців на місяць, і лише завдяки цьому доходи трудящих збільшуються на 1,8 мільярда карбованців на рік. Ще одним свідченням піклування Радянської держави про дітей є збільшення кількості оплачуваних днів по догляду за хворою дитиною та встановлення спрощеної оплати відпустки по вагітності і родах усім жінкам незалежно від трудового стажу. З 1972 року збільшено розмір стипендій студентам вузів і учням технікумів, підвищено мінімальні розміри пенсій робітникам, службовцям, колгоспникам. Поліпшено пенсійне забезпечення сімей військовослужбовців і тих, що втратили годувальника.

Піднесення народного добробуту немислимо без поліпшення житлових умов населення. Соціалістичний лад створює сприятливі умови для розв'язання житлової проблеми. Про розмах житлового будівництва свідчить той факт, що тільки на Україні за післявоєнний період міський житловий фонд зріс проти 1940 року в 3,6 раза. За чотири роки поточної п'ятирічки понад 45 мільйонів чоловік в країні поліпшили

ЛІСІВНИК

Понад півстоліття своєї праці віддав Іван Петрович Пономаренко лісу.

За час своєї роботи І. П. Пономаренко садив ліс у долинах, по ярах і балках, на пісках. Там же, в лісництві, виріс виплеканий його руками сад. Ренети, пеліки... і гордість садівника — антонівські яблука, мічурінські 600-грамові.

Має Іван Петрович добру помічницю у своїй справі — дружину Фросину. Вона, як і чоловік, вже на пенсії, та сидіти без діла не може.

Шанують у Великій Павлівці Івана Петровича, який чимало своєї праці віддав озелененню рідного краю.

Н. АКСЮК.

Зінківський район
Полтавської обл.

свої житлові умови. Водночас поліпшується якість житла.

Зростання оплати праці і виплат із суспільних фондів споживання збільшує грошові доходи населення, розширює платоспроможний попит населення. Відповідно збільшується випуск товарів народного споживання, розширюється торговельна мережа і сфера послуг. Зростає обсяг роздрібного товарообороту.

Однією з закономірностей розвинутого соціалістичного суспільства є зближення рівнів життя міського і сільського населення. Це досягається як прискорення темпів оплати праці трудівників села, так і розширенням на селі сфери обслуговування. В результаті цих заходів реальні доходи колгоспників істотно наближаються до доходів робітників і службовців. Якщо в 1940 році з розрахунку на душу населення вони становили серед колгоспників близько 70 процентів рівня доходу колгоспників і службовців, то в 1973 році — майже 80 процентів.

Все сказане вище свідчить про те, що на етапі розвинутого соціалізму можливості суспільства прискорити зростання добробуту трудящих значно розширюються. Однак це не досягається автоматично. Головною передумовою дальшого піднесення життєвого рівня радянських людей є підвищення ефективності суспільного виробництва, його всебічна інтенсифікація. Успішний рух радянського народу по шляху створення матеріально-техніч-

ної бази комунізму відкриває нові можливості для розв'язання найважливіших соціально-економічних завдань, дає змогу піднести життя радянських людей на якісно новий рівень. «Як ми живемо сьогодні і житимемо завтра», — відзначив товариш Л. І. Брежнєв на XXIV з'їзді КПРС, — це залежить від нас самих, від наших трудових успіхів».

Нинішній рік — завершальний рік п'ятирічки і рік підготовки до XXV з'їзду КПРС. По його підсумкових показниках формуватиметься план нової п'ятирічки, це буде вихідна база для планів дальшого піднесення нашої економіки, а отже, дальшого піднесення добробуту радянського народу. «Підвищення народного добробуту, дальше поліпшення життя радянської людини, — зазначив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв у промові на урочистих зборах, присвячених 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, — це незмінний курс політики нашої партії».

В. ЧЕПІНОГА,
кандидат економічних наук.

НАШЕ
ЖИТТЯ 3
сторінка

Субота, 26 липня 1975 р.

Серед відвідувачів Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського великою популярністю користуються бесіди на літературні теми, що їх проводять працівники бібліотеки.

Минулої неділі відбулася чергова бесіда «Радянська жінка в художній літературі», присвячена Міжнародному року жінки. Підготувала і провела її працівник бібліотеки Л. П. Кулик. Ще задовго до її початку в просторому залі зібралася молодь, пенсіонери, трудівники дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» та державних підприємств.

На матеріалах художньої літератури Лариса Петрівна глибоко висвітлює ідейне і політичне зростання жінки в радянській країні. За книгою В. Канівця «Сім'я Ульянових» Лариса Петрівна розкрила велику роль матері В. І. Леніна у вихованні та формуванні революційного світогляду своїх дітей, які стали професійними революціонерами.

Познайомилися слухачі і з ге-

роями творів лауреата Ленінської премії Чінгіза Айтматова «Джаміля», «Перший учитель», «Материнське поле» та іншими.

Джаміля, героїня однойменної повісті Ч. Айтматова, у прагненні свободи і чистого кохання долає чимало труднощів у боротьбі з патріархальним побутом і стає морально і духовно вищою серед свого середовища.

Цікава, побудована на літературному та фактичному матеріалі, бесіда схвилювала слухачів, викликала глибокі роздуми. Взяли б радянських жінок в період Великої Вітчизняної війни. Поруч з чоловіками вони вносили на своїх плечах непосильний тягар, здійснюючи свій священний обов'язок, який витримує тільки людина великої моральної і духовної сили. Перед немирним подвигом Зої Космодем'янської, Лізи Чайкіної, Ульяни Громової, Люби Шевцової, Лялі Убийвовк та тисяч інших світ схиляється в пошані.

Яскраво, в дохідливій формі було висвітлено трудову та державну діяльність славних сучасниць — В. Гаганової, В. Терешкової-Николаєвої та багатьох інших героїв нашого часу.

Ф. САВЕНОК.

Молодіжні среди

Стали популярними в Чернівцях будинку культури глухих. На черговій з них, присвяченій виробничим проблемам, виступив директор місцевого учбово-виробничого підприємства В. М. Ільницький. Він розповів про план соціального розвитку УВП, дав відповідь на ряд запитань.

Цікавими для присутніх виявились і вікторина на виробничу тематику, документальний фільм.

Судячи з відгуків слухачів, такі молодіжні среди намічно ввійдуть у практику нашої культурно-масової роботи.

Р. ЧЕПУРНА,
директор Будинку культури

Нещодавно в м. Ворошиловграді відбулися зональні змагання третьої групи футболістів нашого Товариства. На зелених полях у футбольних поєдинках зустрілися спортсмени Миколаївської, Херсонської, Ворошиловградської та Кримської областей.

Найбільш вдало виступили футболісти Ворошиловградської обласної УТОГ, вони й завоювали перше місце на змаганнях.

На знімку: гострий момент під час зустрічі футболістів Ворошиловграда та Миколаєва.

Фото І. ВІСКУБА.

ШКІДЛИВИЙ ПЕРЕЖИТОК МИНУЛОГО

Виховання нової людини ідейно переконаною, морально здоровою, фізично досконалою неможливе без боротьби проти пережитків минулого.

До пережитків минулого, як відомо, відноситься і пияцтво. Воно завдає великої шкоди суспільству, сім'ї, самій людині.

Пияцтво — це порушення трудової дисципліни, прогули, запізнення, брак у роботі.

Пияцтво — це зруйновані сім'ї, скалічене дитинство.

Пияцтво — це, зрештою, передчасні хвороби і навіть смерті людини.

і підлітки збираються вже в самотній компанії, втягуються в пияцтво, прагнучи цим самим підкреслити свою дорослість, не уявляючи при цьому наслідків такого «героїства». А розплачується за все доводиться суспільству. Та й сама людина втрачає ґрунт під ногами, ступає на слизьку стежку. Вона живе без інтересів, без мети, іншими словами — сама себе обкрадає.

ТЕМА ДЛЯ БЕСІДИ

На жаль, такі шкідливі, відверто ворожі всьому нашому способу життя пережитки, як пияцтво та алкоголізм, ще повністю не викорінені. У чому ж причини? Насамперед у живучості старих, шкідливих звичаїв і традицій, пов'язаних з пиячками, у нестійкості окремих громадян, які легко піддаються нездоровим впливам. Переважна більшість хворих — алкоголік — призвичаїлась до зловживання спиртним під впливом «товариської» компанії. Починалося з постійних випивок на честь зарплати, вихідного дня. Потім це переходило в звичку, пізніше ставало хворобою. Відомо, що пияцтво, як правило, «приживається» там, де є недоліки в організації праці, відпочинку, слабо ведеться виховна робота, де порушуються правила співжиття, моральні норми, наші закони.

Однією з причин стійкості пияцтва є й недосить високий культурний рівень певної частини населення. Не всі ще вміють і можуть відкривати для себе чудовий світ прекрасного, виробити в собі прагнення до знань, до вдосконалення професійної майстерності. Всього духовний світ таких людей звужується до випивок, причому нерідко навіть на вулиці, у під'їздах будинків, у різних закутках.

Не можна миритися з тим, що деякі батьки запрошують дітей за один стіл з дорослими, навіть пригощають спиртним. Дорослі забувають про те, що молоді дуже схильні наслідувати звички старших. Минає небагато часу —

пияцтво — це й результат моральної розпущеності певної категорії людей. На жаль, до п'яниць ще іноді побажливо ставляться в трудових колективах. А добре відомо, що пияцтво міцно пускає своє шкідливе коріння там, де громадськість займає позицію неутрачання.

Великої шкоди завдає пияцтво сім'ї. Постійні випивки батьків призводять до матеріальних нестатків, сварок, сімейного неладу. Там, де батьки п'яниці, діти, як правило, позбавлені дитинства. Часто вони наслідують своїх батьків, а іноді навіть стають на шлях злочину. Більше того, у сім'ях заповзятих п'яниць діти часто народжуються слабо розвинутими. Відомий німецький психолог Еміль Крепелін вважав, що «немає кращого засобу для створення ідіотів, як алкоголь». Горілка — ось головна причина спадкових вад розумового і фізичного характеру.

Алкоголь шкідливо впливає на працездатність людини. Серед деяких громадян побутує думка, що, мовляв, алкоголь корисний, він начебто додає фізичних сил, працездатності. Досліді вітчизняних і зарубіжних учених доводять протилежне: у людей, які систематично вживають спиртне, різко знижується працездатність, активність, ініціативність. Вони завжди відчують себе втомленими, до дорученої справи ставляться формально.

У травні 1972 року ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову про заходи до посилення боротьби проти пияцтва та алкоголізму. ЦК КПРС зобов'язав пар-

тійні організації повести рішучу боротьбу з цим суспільним злом, розробити конкретні заходи щодо розгортання масово-політичної та культурно-виховної роботи в трудових колективах і серед населення за місцем проживання.

За цей період у боротьбі з пияцтвом багато зроблено. Та все ж не всі резерви використовуються. Потребує, зокрема, поліпшення профілактичної роботи з молоддю. Необхідно широко роз'яснювати їй шкоду від пияцтва, посилити протиакогільну пропаганду. Мало, на жаль, ще читається лекцій, проводиться бесід на цю тему. Недостатня робота ведеться безпосередньо з тими, хто зловживає спиртним. Потрібно вміло організовувати відпочинок, налагоджувати культурно-масову роботу, залучати якнайбільше громадян до фізкультури і спорту, до громадської роботи — заходів, які сприяють успішній боротьбі з пияцтвом.

Велику роботу слід проводити в трудових колективах. Недопустимим є те, коли робітник чи службовець приходить на роботу нетверезим або під час роботи чи обідньої перерви випиває. Проти таких вживаються заходи матеріального впливу: позбавлення тринадцятої зарплати, безштовної путівки, черги на житло. Ці заходи слід доповнювати і заходами морального впливу.

Мають місце грубі порушення правил радянської торгівлі, продажу спиртних напоїв. Цим користуються п'яниці. З такими проявами також треба вести рішучу, боскомпромісну боротьбу. Обстановка нетерпимості до п'яниць і тих, хто їм потурає, — надійний засіб боротьби з пияцтвом.

Подолання пережитків минулого у свідомості і поведінці людей, у тому числі пияцтва та алкоголізму, потребує активної участі, злагоджених дій комсомольських, профспілкових та первинних організацій УТОГ, усієї громадськості. Не може бути перемоги комуністичної моралі без рішучої боротьби з її антиподами, зокрема, пияцтвом. Боротьба з ними — не кампанія, а копітка, наполеглива виховна робота. Це — справа всіх і кожного.

Ю. ФЕДЕР.

ПЕРЕМАГАЄ СИЛЬНИЙ

У Кіровограді завершилися зональні змагання з футболу серед команд другої групи. Вони показали, що виграє той, хто серйозно ставиться до занять спортом.

Багато прихильників здобули футболісти міста Одеси. Своєю грою команда зачарувала вболівальників. Одесити грали дружно і злагоджено. І цілком закономірно, що в заключному матчі вони виграли у господарів поля з великим рахунком 5:1, зайняли перше місце.

Кіровоградським футболістам бракувало майстерності. Якщо в першому таймі вони ще чинили опір, то в другому — далася визна-

ки слабка фізична підготовка. Зовсім розчарували глядачів спортсмени з м. Черкас. Команда показала злагоджену гру, але не дисциплінованість футболістів призвела до того, що за грубість в матчі з кіровоградцями команді було зараховано поразку.

Зональні змагання виявили сильні і слабкі сторони підготовки футболістів. Хочеться сподіватися, що тренери та спортсмени зроблять з цього належні висновки: щоб у нових зустрічах радували вболівальників не тільки грою, але й вмінням вести себе на полі.

І. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

КИЇВСЬКА МОЗАІКА В ДОБРУ ДОРОГУ

Машини з маркою «КМЗ» — Київського мотоциклетного заводу користуються заслуженою популярністю і у нас в країні і за рубежом. Їх можна побачити в усіх братніх союзних республіках. Вони надходять в 17 різних країн світу.

Недавно колектив заводу почав випускати нову модель. МТ-10 «Дніпро» буде потужнішим і комфортнішим від своїх попередників. Перші відзиви, які надійшли на підприємство, свідчать про те, що машина вдалася на славу — споживачі добре прийняли і високо оцінюють її.

На заводі відбувся вечір, присвячений видачі новій моделі

традиційної «путівки в життя». На ньому виступили передові виробничники, інженери-конструктори, технологи, які розповіли про те, як створювалась МТ-10 «Дніпро», які шляхи-дороги її чекають. На вечорі були зачитані листи з підприємств Братська, Волзького, Орджонікідзе, Челябінська, Череповця та інших міст країни. Саме вони постачають колективу КМЗ для нової моделі калібровану і конструктивну сталь, алюміній, електроустаткування, сидіння.

МТ-10 «Дніпро» сходить з конвеєра. До кінця року підприємство випустить 70 тисяч нових мотоциклів.

МЕЛОДІЇ ФОНТАНІВ

У сквері біля заводу порційних автоматів імені Держинського з'явився незвичайний фонтан. Його струмені не просто утворюють сріблясту водну альтанку, а немов концертують, співають. Саме — концертують і співають. Коли фонтан освітлюється спочатку червоним, а потім жовтим, зеленим, синім світлом, з його бетонної чаші м'яко летить мелодія якої-небудь популярної пісні. Поступово вона шириться, міцніє,

піднімається високо до неба.

Подивитись і «послухати» оригінальний фонтан біля заводу імені Держинського приїжджають сотні киян. І багато з них ставлять одне і те ж запитання: як побудована «співаюча» срібляста альтанка?

Справді: як?

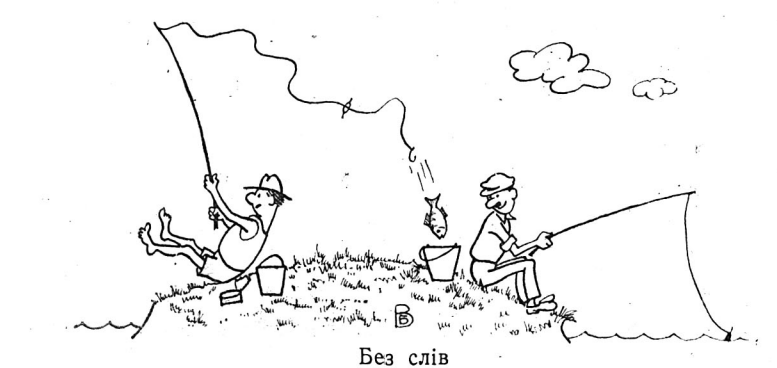
Неподалік від заводу розташовано невеликий павільйон. Це, якщо можна так висловитись, машинний відділ «співаючого фонтана». В одній кімнаті павільйона встановлено апарати, що регулюють водний режим, а в другій — автоматичні пристрої, які регулюють колір і «голос» фонтана. З дистанційного пульта керування в сріблясту альтанку подається та чи інша команда. Відбувається вмикання «назва-них» оператором механізмів. От і все. Відгадка секретів, як бачимо, досить проста.

Світлозвуковий фонтан біля заводу імені Держинського поки що єдиний у місті. Проте незабаром у нього з'являться «брати».

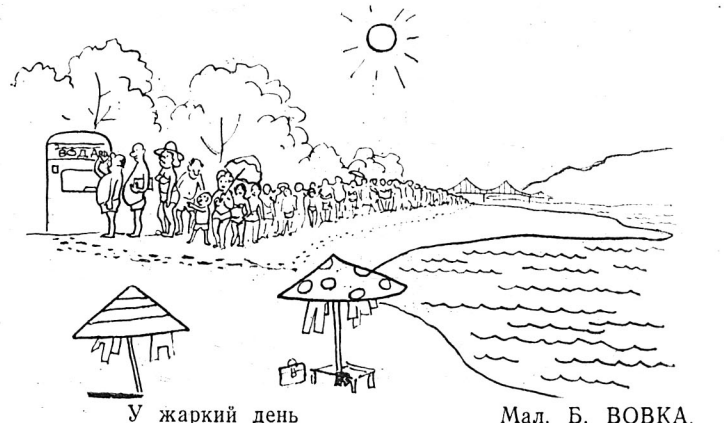
(РАТАУ).

Редактор П. БУЛАТОВ.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

Без слів

У жаркий день

Мал. Б. ВОВКА.